

Lidé pro nás nejsou jen výčtem diagnóz

„Práce mi neustále připomíná důležité životní hodnoty – pokoru a respekt k druhým lidem,“ říká Jan Kozák, koordinátor služby pro lidi s duševním onemocněním Diecézní charity Brno. Navzdory tomu, že u většiny české veřejnosti téma duševních nemocí po nedávných útocích ve Žďáru nad Sázavou a v Uherském Brodě budí obavy.

Co si myslíte o tragických událostech, které způsobily osoby s duševním onemocněním?

Domnívám se, že jsou pověstnou špičkou ledovce, která ukazuje veřejnosti i politikům, že systém péče o osoby s duševním onemocněním si zaslouží zavedení modernějšího přístupu k pomoci těmto lidem. Ukázaly také, jak málo toho běžní lidé vědí o této problematice a jak se dá neprávem zevšeobecnit ze dvou událostí celá populace osob s duševním onemocněním. Přitom potenciálně nebezpečné je pouze 1 %

lidí s psychotickým onemocněním. V ČR se tedy jedná o přibližně 800 osob. Pro tyto je zřejmě nutné uvažovat o zpřísnění režimu léčby, ale u ostatních pacientů není strach z napadení na místě.

Původně se Celsuz – Sociální rehabilitace věnovala dlouhodobě nezaměstnaným, proč nabídla své služby také lidem s jiným problémem?

Postupem času jsme zjistili, že v Jihomoravském kraji jen několik málo organizací pomáhá

lidem s duševním onemocněním. Navíc k nám v průběhu minulých let „doputovalo“ nemálo dlouhodobě nezaměstnaných a osob s různým duševním trápením. Někdy šlo o potíže vyvolané dlouhodobou nezaměstnaností, jindy o nezaměstnanost způsobenou potížemi v duševní oblasti. Bylo přirozené začít se věnovat právě těmto lidem.

Co je důležité při vaší práci?

Zásadní je postoj našich pracovníků ke každému člověku, který u nás hledá pomoc. Pro nás ne-

jsou lidé jen nějakým výčtem diagnóz. S diagnózou duševní nemoci je to podle mého názoru stejné jako s „diagnózou“ dlouhodobé nezaměstnanosti. Obě tyto nálepky nám něco říkají o situaci, ve které se někdo nachází, ale zdaleka nic nevypovídají o člověku a o jeho kvalitách. Proto při posuzování, zda k nám daný zájemce o službu patří či nepatří není směrodatná jeho diagnóza, ale zajímá nás, co dotyčný potřebuje a zda jsme mu to schopni nabídnout.

Jak vaše služba probíhá?

Naším klientům pomáháme zejména v oblasti zaměstnání, v péči o duševní zdraví, bydlení, rodinné a mezilidské vztahy, vzdě-

lání, trávení volného času, péče o vlastní osobu, péči o vlastní osobu a o domácnost, finance a ochrana práv. Pomoc vždy vyplývá z potřeb konkrétního člověka. Snažíme se klienta nejprve dobře poznat, porozumět mu a navázat vztah důvěry. Při plánování služby pak společně zvažujeme priority a domlouváme se na cíli, ke kterému budeme společně směřovat.

Můžete uvést nějaký příklad?

Vzpomínám si na paní Marii. Od dětství slyšela hlasy, v dospělosti vážně onemocněla a poté ji přepadaly stavy hluboké deprese a ztráty smyslu života. Jsem rád, že jsme jí mohli být jednou z opor, která jí pomohla najít

opět životní sílu, směr a nakonec i pracovní uplatnění.

Co vám vaše práce přináší?

Zrovna nedávno jsem si uvědomil, že mi moje práce neustále připomíná důležité hodnoty pro práci s lidmi i pro běžný život. Těmi hodnotami jsou pro mě pokora a respekt k druhým lidem.

Diana Tuyet-Lan Kosinová

Kontakt

Diecézní charita Brno,
Celsuz – služba pro osoby
s duševním onemocněním
tř. Kpt. Jaroše 9, 602 00 Brno
tel: 538 700 950
www.celsuz.cz
e-mail: celsuz@charita.cz

Chystáme pro vás tyto akce

15.–25. září, Materiální sbírka pro uprchlíky
v Přijímacím středisku Zastávka u Brna. Vaši pomoc můžete přinést v pracovní dny od 8 do 17 hodin na Diecézní charitu Brno, tř. Kpt. Jaroše 9

24. září, 15–20 hodin, park Lužánky Brno
Den Charity „Budte s námi světlem pro druhé“
– zážitková akce bez rozdílů věku (výroba svíček, výroba vlastního lampionu, světelná stezka pro děti, světelná show)

30. září od 19 hodin, katedrála sv. Petra a Pavla, Brno
Benefiční koncert Svítání, Symfonického orchestru Konzervatoře Brno, Pěveckého sdružení Magnificat pod vedením P. Koláře, diriguje S. Kummer
Výtěžek je určen na pomoc seniorům. Vstupné 250 Kč. předprodej vstupenek: recepcie Diecézní charity Brno, tř. Kpt. Jaroše 9, Brno prodejna Donum, Petrov 9, Brno rezervace vstupenek: benefice@brno.charita.cz

Jsem vděčná, že žiju!

Příběh Marie, která bojovala s hlasy ve své hlavě

Kvůli hrůzným zážitkům v raném dětství jsem začala slyšet hlasy ve své hlavě. Zpočátku jsem si s nimi povídala. Ale čím jsem byla starší, tím byly hlasy útočnější. Bála jsem se o nich s někým mluvit a taky jsem si myslela, že to tak má každý.

Když jsem ve svých 12 letech musela převzít starost o mladší sestry a celou domácnost, začala jsem se svých hlasů bát. Ale byla jsem vedena k tomu, že já nejsem důležitá a že si to musím vyřešit sama.

Vyučila jsem se prodavačkou. Se svými kolegyněmi jsme občas řešily chování mé matky. Holky mi radily, ať se vdám a odejdu z domu, že mi bude rozhodně lépe. To se mi taky za dva roky povedlo a já se radovala, že si konečně budu žít podle svého. Bohužel můj manžel byl obdoba mojí matky - cholerik a sobec. Narodily se nám tři krásné, zdravé děti. Jenže krátce po narození třetího dítěte jsem onemocněla rakovinou. Lékaři mi dávali půl roku života. Nejdřív jsem se z diagnózy sesypala, ale pak jsem začala kvůli dětem bo-

jovat. Po roce jsem nad nemocí zvítězila. Ale začaly se ozývat deprese. Můj muž si v době mé nemoci našel milenkou.

Po rozvodu se deprese prohlubovaly a hlasy byly stále nálehavější. Našeptávaly, že jsem všechno pokazila, už mě nikdo nepotřebuje a proto je potřeba vše skoncovat. Dvakrát jsem se pokusila o sebevraždu, pokaždé mě zachránili. Poté mne kamarádka přesvědčila, abych vyhledala odbornou pomoc. Objevila jsem Celsuz a řekla si, že tohle je poslední šance. A vyšlo to! Blondýnka, která se mě ujala, mi připomínala anděla a mne náhle zaplavil pocit, že všechno se otáčí k dobrému. Společně jsme se-

stavily životopis, abych našla dobrou práci, přihlásila mne do počítačového kurzu, domluvila mi schůzky s terapeutkou. Ani náznakem jsem nepocítila, že by se na mne někdo díval „skrz prsty“. Naučila jsem se mít se ráda a vážit si svého nadání.

Dnes s určitostí vím, že nepotkat lidi z Celsuzu, zřejmě bych už tady nebyla. Díky jejich pomoci se znovu začínám vracet sama k sobě. A učím se radovat ze všeho, co mi každý nový den přinese. A snažím se, aby mé hlasy už nebyly odsuzující ale spíše poradní. Jsem ráda, že žiju!

Honzíkova maminka zůstala na tři děti úplně sama. Po zaplacení všech nutných výdajů jí zůstávalo na chod celé domácnosti dvě stě korun na den pro všechny členy rodiny. Na zájmy dětí jí tak nezbývaly žádné prostředky. Proto byla ráda, že mohla aspoň jednoho syna na tábor vypravit. A její Honzík tam získal prázdninový zážitek, který je možná pro mnohé jiné děti samozřejmostí. „Díky štědrému výnosu Tříkrálové sbírky mohla Charita Blansko uhradit většinu nákladů spojených s pořádáním tábora.

Honzík senejvíctěšilnakoupání a táborák,“ říká vedoucí charitního Centra „PRO“ Boskovice Jana Augustinová, která tábor pořádá.

Stanový tábor je určen pro děti od 6 do 14 let, které využívají nebo dříve využívaly se svými maminkami pomoc azylového domu. Stanová základna je každoročně postavena v Doubravici nad Svitavou v rozlehlé farní zahradě. Dětem se tak dostává podnětného prostředí k osobnímu rozvoji. Formou hry, výletů, zájmových činností smysluplně tráví volný čas. O bohatý táborový program se starají pracovnice Oblastní charity Blansko – Centra „PRO“ Boskovice a dobrovolníci.